

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **V., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnému **V. D.** bývajúcemu v H., zastúpenému JUDr. D. M., advokátom v S., **pre vymoženie 10 124,-- € (305 000,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 11 Er 774/1996, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2007 sp.zn. 10 CoE 13/2006 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2007 sp.zn. 10 CoE 13/2006 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 28. septembra 2007 sp.zn. 10 CoE 13/2006 odmietol odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné z 24. mája 2006 č.k. 11 Er 774/96-31, ktorým tento zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Takto rozhodol, keď mal za to, že proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 2 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie povinný, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Vyslovil presvedčenie, že postupom krajského súdu mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred odvolacím súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.). Uviedol, že ním uvádzané dôvody zastavenia exekúcie obsiahnuté v jeho návrhu na zastavenie exekúcie z 18. septembra 2002 spočívali v uplatňovanom dôvode, obsiahnutom v ustanovení § 57 ods. 1 písm.a/ Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov je preto odvolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu prípustné a teda tým, že

odvolací súd odvolanie povinného odmietol, odňal mu možnosť konať pred súdom a znemožnil mu realizáciu procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas a osobou na tento procesný úkon oprávnenou, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v medziach určených ustanovením § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v konaní došlo k závažným procesným vadám vymenovaným v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Takouto vadou je podľa § 237 písm.f/ O.s.p. aj taký postup súdu v konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať, teda uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádzala, ale aj samotným rozhodnutím.

Podľa čl. 142 ods. 2 vety druhej a tretej Ústavy Slovenskej republiky zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú prísediaci sudcovia z radov občanov, a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom. Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhaní súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 374 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31. júna 2007) proti rozhodnutiu vydanému v občianskom súdnom konaní súdnym úradníkom alebo justičným čakatelom, možno podať odvolanie za rovnakých podmienok, ako proti rozhodnutiu sudcu. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel môže úplne vyhovieť sudca. Ak sudca odvolaniu podanému proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela nemieni úplne vyhovieť, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Podľa § 5 písm.g/ zák.č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu aj v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu okrem schválenia príklepu súdom.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení treba potom považovať za vylúčené, aby zákon mohol obísť ústavnú úpravu umožňujúcu prieskum rozhodnutí poverených zamestnancov sudcami, napríklad tak, že poverenému zamestnancovi zverí oprávnenie rozhodovať aj v takej veci, v ktorej zákon proti rozhodnutiu sudcu nepripúšťa opravný prostriedok. Citované ustanovenie § 374 ods. 3 vety prvej O.s.p. zakotvujúce možnosť podania odvolania proti rozhodnutiu vydanému súdnym úradníkom alebo justičným čakaťom za rovnakých podmienok ako proti rozhodnutiu sudcu totiž nemožno (práve so zreteľom na ústavnú úpravu) vykladať tak široko, že by z neho mala byť dovodená aj neprípustnosť odvolania. Zmysel uvedenej úpravy pri jej ústavne konformnom výklade totiž treba vidieť len v ustanovení zásadne rovnakých požiadaviek na odvolanie proti rozhodnutiam poverených zamestnancov v porovnaní s požiadavkami kladenými na odvolania proti rozhodnutiam sudcov. Vzhľadom k už uvedenému je preto potrebné prísne rozlišovať, či v prípade rozhodnutia inak nenapadnuteľného riadnym opravným prostriedkom (odvolaním) príslušné rozhodnutie vydal sudca alebo tak urobil poverený zamestnanec súdu a podľa toho si urobiť záver o prípustnosti odvolania. Kým totiž v prípade rozhodnutí sudcov nenapadnuteľnosť niektorých rozhodnutí odvolaniami zákonná úprava priamo predpokladá a ani ústava také rozhodovania v jednom stupni nevylučuje, u rozhodnutí vydávaných poverenými zamestnancami je to naopak. Napadnuteľnosť všetkých rozhodnutí poverených zamestnancov odvolaním je totiž bezvýnimočným pravidlom, ktoré má oporu v základnom zákone štátu. Ústavne konformným výkladom už vyššie citovanej úpravy tak treba podľa názoru dovolacieho súdu dospieť k záveru, podľa ktorého odvolanie je prípustné aj proti takému rozhodnutiu, proti ktorému zákon inak odvolanie nepripúšťa, ak vo veci nerozhodoval sudca, ale zamestnanec súdu.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie Okresného súdu Humenné z 24. mája 2006 č.k. 11 Er 774/96-31 obsahovalo poučenie o neprípustnosti odvolania a vydala ho vyššia súdna úradníčka. Po podaní odvolania povinným bola vec predložená krajskému súdu. Tento následne vydal dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolanie povinného odmietol s poukazom na jeho neprípustnosť.

Uvedeným postupom odvolacieho súdu potom došlo k odňatiu možnosti dovolateľa konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) v podobe odňatia mu práva na vecné prejednanie jeho odvolania proti uzneseniu nestranným a nezávislým sudcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová